

Úvod do biodynamiky podle Ehrenfrieda E. Pfeiffera 2.

Svépomoc je srdcem biodynamického přístupu. Vytvoříte si vlastní kompost, ošetříte jej vhodnou formou mikroorganismů a dynamických látek (například Biodynamický kompostový startér a / nebo biodynamické přípravky) a vyprodukujete humus který je okamžitě dostupný se svou vstřebanou a zadržanou nutriční hodnotou. Půda je budována kvalitní kultivací od povrchu a postupně do hloubky. Žádné buldozery.

Je důležité aplikovat dlouhodobé plánování a polní rotaci - střídavé obhospodařování náročných a nenáročných plodin. S rostoucí populační křivkou není přehnaným požadavkem, aby základní potřebou půdy byla její obnovená produktivita.

Rostliny

se mezi sebou mají rády a nerady, v závislosti na citlivých složeních, zpomalovačích nebo urychlovačích, které si mezi sebou vyměňují prostřednictvím zeminy od kořene ke kořeni, nebo dokonce rozkladem listů či pylu. Jedná se o docela velké množství vědomostí o vzájemných vlivech, které je ukryto ve využitelných aplikacích synergických procesů. Vzít v úvahu všechny tyto informace musí znamenat aktivní zájem ze strany farmáře.

Výsledkem použití těchto přístupů, to znamená biodynamického konceptu, či vědy, je lepší, harmoničtější a vyrovnanější přírodní prostředí. Je možné nutit rostliny k rychlejšímu růstu a větší produkci. A dokud se farmář musí hnát za vyššími cenami na trhu, bude chtít rychle plodící zeleninu, která bude zralá před nasycením trhu. Cena je tradičně stanovena za množství, buď objemové nebo váhové na hektar a pozornost je kladena převážně na kvantitu. Rostliny tlačené k rychlé a vysoké masové produkci nejsou vždy ty nejzdravější, nejodolnější a nejvýživnější. U lidí je to

většinou tak, že tlustší lidé jsou náchylnější k dřívějšímu kolapsu nebo degenerativní chorobě, na rozdíl od těch hubených, šlachovitých. A stejně je to i s výrobky - ty hubenější obsahují více výživných látek a proteinů a méně tuků, jsou méně nebezpečné. Množství prostředků proti škůdcům, například DDT, se akumulují v tucích.

Pomaleji rostoucí rostlina, zvláště má-li možnost vyrůstat ve vyvážené půdě s vyzrálým kompostem, má větší kořenový systém, kterým přijímá více výživných látek a je proto schopna mít vyváženější strukturu uhlohydrátů, proteinů a minerálů ve vlastním těle, spolu s lepší distribucí vitamínů a enzymů. Takovéto potraviny jsou přednostně více nutriční, neboť příroda dostala šanci vyprodukovat kvalitní hodnoty. Všechny faktory, které se soustředí na kvalitu a zdraví mají společnou jednu věc: vyvážený organismus. Co znamená vyvážený? To se lépe vysvětluje na to, co není: narušení rovnováhy, přebytek, nedostatek. Rostlina pěstovaná příliš rychle má bledé zelenkavé zabarvení, protože v důsledku přebytku dusíkatého hnojiva není schopna zužitkovat ostatní minerální výživné látky. Může mít známky nedostatku draslíku a to dokonce i v případě měla dostatek potřebného draslíku jak půdě tak i ve svých buňkách. Nejedná se o absolutní nedostatek, nýbrž o nedostatek relativní, o neschopnost využít draslík. A tak, následně, nedostatek draslíku vyústí v neschopnosti využít dusík, bez ohledu na to kolik je jej k dispozici. V lidském pojetí máme podobné problémy nevyváženosti: člověk s přebytkem vitamínu A stimuluje své biochemické procesy pouze jednostranně a může vykazovat příznaky podobné nedostatku B komplexu nebo vitamínu C, a to i tehdy, když dostal potřebnou denní dávku těchto ostatních vitamínů. Rovnováha byla narušena. Biodynamický koncept je postaven na znalosti vyrovnanosti a upřednostňuje ji. Cílem je kvalita. Výsledkem je biologická a fyziologická efektivita, což znamená budování a udržování zdraví. Při praktických aplikacích těchto principů bylo docíleno překvapivých výsledků. Jedním z nich je to, že menší množství minerálních látek v kombinaci s dobrou zeminou a kvalitní kultivací bylo schopno vyprodukovat lepší výsledky, nežli přebytečná množství různých druhů chemických hnojiv. Kvalita proteinů se lépe zhodnotí v kvalitní vyváženosti amino-kyselin.

Plodiny pěstované podle biodynamických principů snášejí sucho lépe, než plodiny jiné. Obsah proteinů a amino kyselin je vyšší než je obvyklé pro klimatické oblasti ve kterých jsou pěstovány. Například pšenice pak vykazuje lepší kvalitu při pečení. Mnoho konvenčně pěstovaných obilnin vykazuje nedostatek lysinu, biodynamické obilí vždy lysinu vykazuje relativně vysoký obsah. Lysin je důležitá amino-kyselina, kterou není možno uměle nahradit. A kde je nedostatek lysinu, tam je i nedostatečné využití ostatních amino-kyselin.

V lidském těle existují určité biochemické a fyziologické mechanismy, kdy všechny proteiny jsou při trávení rozloženy na jejich složkové amino-kyseliny. Vnitřnosti jsou však schopny přijmout pouze určité hodnoty amino-kyselin, přičemž jsou výživné látky dopraveny do jater a použity pro další tělesné procesy a jestliže kvalitní hodnoty amino-kyselin nejsou zažívacímu ústrojí dostupné, zažívací žlázy jsou nuceny k docílení potřebné rovnováhy tyto chybějící amino-kyseliny produkovat. To znamená, že tělo obětuje sebe samo proto, aby umožnilo využití sice strávené, ale nevyvážené potravy. Proto je nutné, pro kvalitní zdravou výživu, začít pěstovat vyvážené potraviny a to ze zdravé hlíny. Informace o těchto faktech a vztazích v biochemických procesech, přestože byly publikovány v nedávných letech, zatím ještě nepronikly do učebnic.

Předpovědi metody naučené z pozorování přírodních zákonů které vládnu životu, zhuštěné do biodynamického konceptu vzájemného působení mezi hmotou a energií, jak byly předvedeny Rudolfem Steinerem třicet nebo čtyřicet let předtím, než byly poznány konkrétní fakta, je příkladem toho, jak může být filosofie vycházející z přírodních principů prakticky použitelná. Živé pojmy vedly k novým praktikám. A to potřebuje naše těžká doba více než cokoliv jiného - pouze tak se budeme schopni dívat směrem k lepší budoucnosti.

Ehrenfrieda E. Pfeiffera má za sebou přes třicet sedm let osobní zkušenosti - s půdou, farmařením, biodynamickým zemědělstvím. Působil jako poradce po celém světě a s úspěchem také spravuje svou farmu.

Závěrečná druhá část překladu informačního letáku, který vydala Společnost pro Biodynamické farmaření a zahradničení v Ontariu. Fotografie: Georg Reichert.
Přeložil Petr Vaněk.